

ВПЛИВ КОРВІТИНУ ТА ДОКСИЦИКЛІНУ НА СТАН МІОКАРДАУ ЩУРІВ ЗА ЕКСПЕРИМЕНТАЛЬНОГО ІШЕМІЧНОГО УШКОДЖЕННЯ

Ніколайчик А.М.

Науковий керівник: викл. Ткаченко В.А.

ДЗ «Дніпропетровська медична академія МОЗ України»

Кафедра біохімії та медичної хімії

Мета роботи: визначити вплив корвітину (К) та доксицикліну (Д) на стан серцевої м'язової тканини щурів з ішемічним ушкодженням міокарду. Матеріали та методи: Моделювали ішемічний стан на щурах за введенням пітуїтрину та ізадріну в 4-х групах (n=10): 1 - інтактні щури; 2- щури з пітуїтрин-ізадрин індукованим ушкодженням міокарда (ПІУМ); 3 - введення корвітину після ПІУМ; 4 - застосування доксицикліну після ПІУМ. Наявність ішемічного ушкодження М підтверджували за даними електрокардіографії. Для аналізу використовували плазму, еритроцити, морфологічний зріз серцевої тканини, що пофарбована гематоксиліном і еозином. У дослідних зразках визначали кількість ТБК продуктів, активність каталази, глутатіонпероксидази (ГП), аспартатамінотрансферази (АСТ). Результати: Введення пітуїтрину-ізадріну у щурів призвело до зміни показників ЕКГ, підвищення ЧСС відносно значень контрольної групи. На гістологічних зразках спостерігались зміни у структурах міокарда, а саме ядрах кардіоміоцитів, з'явилася фрагментація м'язових волокон, відбулося розходження вставних дисків. Кількість ТБК-продуктів та рівень АСТ у плазмі щурів підвищився на фоні зниження каталази. Після застосування К та Д активність ферментів антиоксидантної системи змінюється, тому знижуються рівень ТБК-продуктів та АСТ. Висновок: За умов ПІУМ активується ПОЛ та активність ферментів антиоксидантного захисту, що призводить до деградації мембран кардіоміоцитів. К та Д різнобічно позитивно сприяють покращенню функціонування серцевої м'язової тканини: Д має більш виражений відновлювальний ефект на тканинному рівні, а К – на клітинному.

СТВОРЕННЯ ТАБЛЕТОК АДАМАНТАН-1-АМОНІЮ 2-((5-(АДАМАНТАН-1-ІЛ)-4-ФЕНІЛ-4Н-1,2,4-ТРИАЗОЛ-3-ІЛ)ТІО)АЦЕТАТ МЕТОДОМ ВОЛОГОЇ ГРАНУЛЯЦІЇ

Одинцова В.М.

Запорізький державний медичний університет

Численними дослідженнями про вплив лікарської форми на терапевтичну ефективність лікарських препаратів встановлено, що оптимальна активність лікарської речовини досягається лише за умови призначення її в раціональній лікарській формі. Крім того, в цьому випадку можна уникнути багатьох побічних ефектів лікарських препаратів на організм.

Метою нашої роботи є підбір раціональних допоміжних речовин для отримання таблеток адамантан-1-амонію 2-((5-(адамантан-1-іл)-4-феніл-4Н-1,2,4-триазол-3-іл)тіо)ацетат методом вологої грануляції з вмістом діючої речовини 70 мг. Методи. Були досліджені чотири групи допоміжних речовин, які мають різні фізичні та технологічні властивості. Досліди були проведені з використанням сучасного обладнання для визначення однорідності маси таблеток, стиранності, часу розпадання та отримання таблеток. Досліджували 16 допоміжних речовин, більшість з яких з'явилися на ринку в останні роки і немає відомостей про використання їх у фармацевтичній технології при створенні таблетованих лікарських форм. При вивченні чотирьох якісних факторів використовували один із планів дисперсійного аналізу – чотирьохфакторний експеримент на основі гіпер-греко-латинського квадрату. Результати. Виходячи з фармако-технологічних властивостей та морфометричних дослідів було запропоновано метод вологої грануляції для отримання таблеток адамантан-1-амонію 2-((5-(адамантан-1-іл)-4-феніл-4Н-1,2,4-триазол-3-іл)тіо)ацетат. Проаналізувавши літературні данні було обрано теоретичний склад таблеток. Дослідили вплив факторів та їх рівнів на процес пресування таблеток та зовнішній вигляд.